

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 Rs 060726 23 Rsž 2
Novi Travnik, 16.1.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Mirjana Grubešić predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Alma Islamović, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A.N. iz F.,, zastupan po punomoćnicima Hakiji i Adisu Kurtović, advokati iz Sarajeva, protiv tužene Javna ustanova za medicinsku rehabilitaciju i banjско liječenje-lječilište „Reuma“ Fojnica ulica Banjska broj 1., zastupanog po punomoćniku Kačapor Fuadu, advokatu iz Sarajeva, radi isplate novčanog potraživanja, vrijednost spora 9.823,84 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljena protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj broj: 49 0 Rs 060726 23 Rs 2 od 29.9.2023.godine, u sjednici vijeća održana 16.1.2024.godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija i presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 Rs 060726 23 Rs 2 od 29.9.2023.godine se potvrđuje.

Odbijaju se parnične stranke sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Pobijanom presudom obavezan je tuženi da tužitelju za period od 01.01.2021. godine do 31.07.2022. godine isplati iznos od 9.823,84 KM sa kamatom na pojedinačne mjesečne iznose kako je to precizirano u stavu prvom presude, naloženo tuženom da za tužitelja u korist Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje uplati doprinose na utvrđeni iznos plata u iznosu od 3.274,29 KM i tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.303,70 KM.

Protiv ove presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi iz svih žalbenih razloga propisanih članom 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku i odluke o troškovima postupka.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava osnovanost žalbe.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05,19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP), ovaj sud je zaključio:

Žalba nije osnovana.

Predmet tužbenog zahtjeva je isplata neisplaćenih naknada plata i doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 1.1.2021. godine do 31.7.2022. godine.

Ne stoje žalbeni navodi da je prvostepeni sud povrijedio odredbe parničnog postupka, iz člana 7., 8. 123. i 126. Zakona o parničnom postupku. Suprotno ovim navodima prvostepeni sud je rješavajući po tužbenom zahtjevu tužitelja, dao ocjenu svih izvedenih dokaza koji su od odlučnog značaja, svakog zasebno i svih zajedno. Pri tome, prvostepeni sud je izveo i valjan zaključak da izvedeni dokazi ne daju uporište da se tužbeni zahtjev odbije. Prvostepeni sud u obrazloženju svoje odluke ocijenio sve navode koji su od odlučnog značaja s aspekta predmeta spora, pa nije prihvatljiv prigovor da je prvostepena presuda zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 209. Zakona o parničnom postupku.

Neosnovan je i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud tokom postupka proveo sve dokaze predložene po strankama, te na temelju pravilne ocjene provedenih dokaza raspravio i utvrdio sve relevantne činjenice, a činjenično utvrđenje na kojem je temeljena prvostepena presuda u odnosu na ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja, nije dovedena u sumnju niti žalbenim navodima. Stanje u spisu ne daje uporište navodima da sud nije cijenio navode i dokaze tuženog, koji se odnose na apelaciju tuženog od 23.11.2021.god sa potvrdom o prijemu pošiljke u predmetu 49 0 Rs 055065 20 Rs.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenog suda proizilazi da između parničnih stranaka vođen postupak pod brojem: 49 0 Rs 055065 20 Rs u kojem je dana 11.3.2021.godine donesena presuda kojom se poništava Rješenje tuženog o otkazu Ugovora o radu tužitelju, zbog teže povrede radnih obaveza broj: 1/1-550/20 od 18.02.2020.godine i Rješenje tuženog kojim se odbija kao neosnovan zahtjev za zaštitu prava broj: 5-1177/20 od 06.04.2020.godine kao nezakoniti akti obavezuje tuženi da tužitelja vrati na poslove na kojima je radio po Ugovoru o radu na neodređeno vrijeme broj: 4/3-1-1622/19 od 30.4.2019.godine, ili na druge poslove za koje ispunjava uslove školske spreme i radnog iskustva, te naloženo tuženom da tužitelju izvrši isplatu duga na ime naknade plaće za period od 1.5.2020.godine do 31.12.2020.godine do u mjesečnim iznosima od po 521,04 KM sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka. Navedena presuda je potvrđena je presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 49 0 Rs 055065 21 Rsž od 9.9.2021. godine. Tužitelj je dana 12.10.2021.godine na temelju presude podnio prijedlog za izvršenje protiv izvršenika (tužnog iz ove parnice), radi vraćanja na rad i naplate duga na ime neisplaćenih plaća i troškova parničnog postupka koji je usvojen rješenjem donesenim 17.3.2021.godine, kojim je sud dozvolio predloženo izvršenje. U tom predmetu, koji se vodi pod poslovnim brojem: 49 0 I 059599 22 I 2 sud je odbio prigovor protiv rješenja o izvršenju, koja odluka je potvrđena rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku od 15.3.2023.godine. Provedenim vještačenjem po vještaku ekonomistici Sanji Kolenda utvrđeno je da bi tuženi, da je radio, za period od 1.1.2021. godine pa do 31.7.2022.

godine (na dan vještačenje) ostvario plaću u ukupnom iznosu od 9.823,84 KM. Vještak je dalje utvrdio da visina obračunatih doprinosa za MIO na utvrđenu naknadu plaće iznosi 3.274,29 KM. Primjenom čl. 106. st. 2. točka a Zakona o radu Federacije BiH. Na nalaz i mišljenje vještaka parnične stranke nisu imale primjedbi zbog čega je sud pravilno prihvatio nalaz kao stručan i pravilan, urađen u skladu sa pravilima struke i vještine.

Kako iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenog suda proizilazi da je presuda broj 49 0 Rs 055065 20 Rs od 11.3.2021.godine, kojom je poništeno rješenje o otkazu ugovora o radu i naloženo tuženom da tužitelja vrati na posao, postala pravomoćna dana 24.9.2021.godine, izvršna 10.10.2021.godine, a prijedlog za njeno izvršenje podnesen sudu 14.10.2021.godine, tj. četvrdi dan od izvršnosti prvostepeni sud pravilno utvrđuje da je prijedlog podnesen u okviru roka iz čl. 215.stav 1.Zakona o izvršnom postupku kojim je propisano da se prijedlog za izvršenje na osnovu izvršne isprave kojom je poslodavcu naloženo da zaposlenog vrati na rad, odnosno u službu može podnijeti u roku od 30 dana od dana kada je tražilac izvršenja stekao pravo da taj prijedlog podnese. U konkretnom slučaju, tužitelj je dana 11.10.2021.godine stekao pravo da zahtjeva prinudno izvršenje presude broj: 49 0 Rs 055065 20 Rs od 11.3.2021.godine kojom je naloženo tuženom da tužitelja vrati na posao, slijedom čega nije nastupila prekluzija, odnosno gubitak prava da se zahtjeva prinudno izvršenje zahtjeva za povrat na posao, koja je od značaja za odlučivanje o tužbenom zahtjevu za isplatu naknada plaća, koje pravo zavisi od prava na povrat na posao iz kojeg se i ono izvodi, kako to pravilno zaključuje i prvostepeni sud, dajući jasno obrazloženje koje kao pravilno i potpuno prihvatata i ovaj sud, te se u cilju nepotrebnog ponavljanja žalitelj upućuje na obrazloženje prvostepene presude (strana 6.zadnji pasos i 7.prvi pasos).

Žalbeni navodi tuženog da je postupak preuranjen su neosnovani. ZPP-u ne poznaje termin preuranjenosti tužbe, samim tim ni sankciju za preuranjenost. Ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni navodi da nije riješeno pitanje vraćanja tužitelja na posao kada iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, zasnovanog na ocjeni dokaza izvršenoj u skladu sa čl.8.ZPP-a, proizilazi da je donesena pravosnažna i izvršna presuda kojom se tuženom nalaže da vrati tužitelja na posao, povodom čega je doneseno pravosnažno i izvršno rješenje koje se kao takvo ne pobijati u ovom postupku, što žalitelj čini kroz žalbene navode čini.

U pretežnom dijelu žalbe žalitelj osporava pravilnost i zakonitost pobijane odluke kroz navode da je otkaz bio zakonit, iznoseći činjenice u tom pravcu, koji navodi nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke, niti se kroz te navode može osporavati odluka kroz žalbene razloge iz čl.208.ZPP-a iz razloga što je u konkretnom slučaju predmet tužbenog zahtjeva naknada plaća zbog nezakonitog otkaza ugovora o radu čija zakonitost se cijenila u predmetu broj: 49 0 Rs 055065 20 Rs, koji je pravosnažno okončan.

Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je odbio prijedlog žalitelja, tj. tuženog da se postupak prekine iz razloga što je izjavljena apelacija Ustavnom sudu BiH zbog povrede prava na pravilno suđenje iz člana 11/3.e) Ustava Bosne i

Hercegovine sa prijedlogom da se ukine presudu Kantonalnog suda u Novom Travniku broj: 49 0 RS 055065 20 Rsž od 9.9.2021. godine i presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 RS 055065 20 RS od 11.3.2021. godine i predmet vrati Općinskom sudu u Kiseljaku da donese novu odluku u skladu sa Elanom 11/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine, dakle, zbog navodnih povreda učinjenih pred sudom, kao i zahtjev za prekid do pravomoćnog okončanja izvršnog postupka koji se pred ovim sudom vodi pod brojem 49 0 I 059599 23 I 3 ne predstavljaju razlog za prekid iz čl.12.ZPP-a.

Članom 379.stav 1.tačka 1.ZPP-a je propisano da će sud odrediti prekid postupka ako je odlučio da sam ne rješava o prethodnom pitanju, koje je definirano čl. 12.ZPP-a kojim je propisano da kad odluka suda zavisi o rješavanju nekog prethodnog pitanja koje se odnosi na to da li postoji neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugi nadležni organ (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje, ako posebnim propisima nije drugačije određeno. Prethodno pitanje je pitanje koje se odnosi na postojanje nekog prava ili pravnog odnosa, za čije rješavanje je nadležan sud ili drugi nadležni organ, koji to pitanje nije riješio, a od čijeg rješavanja zavisi odluka suda.

Kako se prethodno pitanje odnosi na pitanje postojanje nekog prava ili pravnog odnosa, čije postojanje je preduslov za meritorno odlučivanje o tužbenom zahtjevu, jasno je da apelacija podnesena Ustavnom sudu BiH zbog povrede prava na suđenje u pravosnažno okončanom postupku u kojem je utvrđena nezakonitost odluke o otkazu ne predstavlja prethodno pitanje od čijeg rješavanja zavisi donošenje odluku u predmetu u kojem se traži naknada plaće zbog nezakonitog otkaza, čija nezakonitost je utvrđena u ranijem sudskom postupku povodom kojeg je podnesena apelacija. U konkretnom slučaju prvostepeni sud pravilno zaključuje da nije bilo osnova za prekid postupka koji se vodi pred sudom pod brojem 49 0 I 059599 23 I 3 koji se prema navodima punomoćnika, iznesenim na ročištu održanom dana 7.7.2023.godine treba prekinuti iz razloga što sud u izvršnom postupku može ispitivati i navode izvršenika o nemogućnosti provođenja izvršenja iz opravdanih razloga.

Nemogućnost provođenja izvršenja je na temelju odredbi Zakona o izvršnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16) razlog koji utvrđuje izvršni sud i u skladu sa tim donosi odgovarajuće odluke. Nadalje, pitanje nemogućnosti izvršenja, koju žalitelj vidi u nepostojanju radnog mjesta na koje bi se tražitelj izvršenja rasporedio je razlog za prigovor na rješenje o izvršenju (čl.47.ZIP-a) o kojem je sud u izvršnom postupku odlučio rješenjem od 21.12.2022.godine kojim je prigovor odbijen kao neutemeljen, a to rješenje potvrđeno od strane Kantonalnog suda u Novom Travniku. rješenjem donesenim 15.3.2023.godine, slijedom čega je to pitanje riješeno u izvršnom postupku, po čijim pravilima se i rješava, sa pravosnažnim učinkom.

Iz stanja u spisu proizilazi da je prvostepeni sud na ročištu za glavnu raspravu, održanom dana 7.7.2023.godine odlučio o zahtjevu za prekid postupka na način da je isti u skladu sa čl.378.stav 2.ZPP-a odbio i u pobijanoj odluci u skladu sa čl. 191.stav

4.ZPP-a dao obrazloženje za svoju odluku, slijedom čega prigovor povrede odredaba parničnog postupka koji se prema žalbenim navodima odnosi na propust suda da odluči o zahtjevu za prekid i da svoju odluku u pogledu tog zahtjeva obrazloži ne stoji.

Ovaj sud primjećuje da žalitelj osporava odluku činjenicama iz odgovora na tužbu čiji je tekst unesen u žalbu (da se iz same tužbe se ne može zaključiti da je tužbeni zahtjev osnovan, jer osim paušalnog navoda da navodno tužena nije postupila na potraživani način isplatom plaća, te tužitelj navodi da mu navodno nisu obračunata i isplaćena plaća sa poreznim naknadama, tužitelj ne daje sudu i tuženom bilo kakav dokaz svoje nezaposlenosti.....) koje sud nije posebno obrazlagao imajući u vidu obavezu suda iz čl. 231.ZPP-a prema kojoj je sud u obavezi da u obrazloženju presude, odnosno rješenja cijeni žalbene navode koji su od odlučnog značaja a ne navode koji su istaknuti u početnoj fazi postupka i koji su kroz daljnji tok postupka izmjenjeni u smislu da je tužitelj na pripremnom ročištu predložio vještačenje i td.

Kako žalitelj pogrešnu primjenu materijalnog prava vidi kao posljedicu nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede odredaba ZPP-a, koji žalbeni razlozi, prethodno obrazloženi, nisu ostvareni, nije ostvaren ni taj žalbeni razlog.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje sud je pravilno primijenio čl.106.stav 2. Zakona o radu („Službene novine F BiH”, broj: 26/16, 89/18, 23/20, 49/21, i 103/21) koji propisuje da zaposlenik ima pravo na naknadu plaće u visini plaće koju bi ostvario da je radio u slučaju ako sud utvrdi da je otkaz nezakonit, pored prava vraćanja na rad, koje pravo je tužitelj ostvario na osnovu presude broj: 49 0 Rs 055065 20 Rs od 11.3.2021.godine zajedno sa naknadama plaće za period od 1.5.2020.godine do 31.12.2020.godine u mjesečnim iznosima od po 521,04 KM, slijedom čega mu pripadaju naknade plaće i za period od 1.1.2021. godine do 31.7.2022. godine u ukupnom iznosu od 9.823,84 KM, čija visina nije bila sporna, jer zaposleniku pravo na naknadu plaće koju bi ostvario da je radio pripada sve do vraćanja na posao. Na osnovu čl. 11. Zakona o doprinosima Federaciji BiH („Službene novine F BiH“, broj 35/98, 54/00, 16/01, 37/01, 1/02, 17/06, 14/08, 91/05, 104/16, 34/18, 99/19 i 4/21) tuženi je u obavezi da korist tužitelja uplati doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje u iznosu od 3.274,29 KM.

Prvostepeni sud je pravilno postupku kada je odluku o troškovima postupka zasnovao na čl.,86.stav 1.ZPP-a kojim je propisano da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci nadoknaditi troškove. Za svoju odluku o troškovima postupka prvostepeni sud je dao jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, ne dosuđujući tuženom troškove postupka, shodno članu 386. stav 1. u vezi sa članom 387. Zakona o parničnom postupku, s obzirom da isti nije uspio u parnici, obavezujući tuženog da tužitelju, koji je uspio u parnici, naknadi troškove postupka.

Tuženi, zastupan po punomoćniku, odbijen je sa zahtjevom za naknadu troškova sastava žalbe po advokatu, s obzirom da je žalba odbijena, a shodno odredbi člana 386. stav 1 u vezi s članom 387 i 397 Zakona o parničnom postupku.

Zahtjev tužioca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu je neosnovan. Odgovor na žalbu nije obavezan shodno članu 214. stav 1. Zakona o parničnom postupku, nego se može podnijeti. Sud shodno članu 387. Zakona o parničnom postupku prilikom odlučivanja o troškovima postupka uzima u obzir samo troškove koji su potrebni za vođenje postupka, a po ocjeni ovog suda, odgovor ne sadrži ništa što već ne postoji u spisu i što opravdava zahtjev da se zbog istog naknade troškovi njegovog podnošenja, pa s obzirom na sadržinu odgovora na žalbu ovaj trošak nije potreban. Slijedom navedenog, zahtjev tužioca za naknadu troškova je odbijen, a koji su traženi u ukupnom iznosu od 525,50 KM prema Tarifi o nagradi i naknadama troškova za rad advokata (Sl. novine FBiH broj 22/04 i 24/04) sa pdv-om. Primjenom čl.386.stav 1.ZPP-a i tuženi je odbijen zahtjevom na naknadu troškova sastava žalbe koja je odbijena kao neosnovana. Traženi troškovi tuženog se odnose na nagradu za sastav žalbe u iznosu od 842,80 KM po Tarifi.

Prema tome žalbeni razlozi iz kojih tužitelj pobija presudu nisu ostvareni, pa kako nisu ostvareni ni razlozi na koje drugostepeni sud prema odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku pazi po službenoj dužnosti, valjalo je žalbu odbiti i presudu prvostepenog suda potvrditi.

Na temelju iznesenog odlučeno je kao u izreci primjenom odredba iz člana 226. navedenog zakona odbiti i presudu prvostepenog suda potvrditi.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić